

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1423

*

27 kwietnia 2025

*

Rok XXXV

Jezu ufam Tobie

2 NIEDZIELA WIELKANOCY, CZYLI MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO

Dz 5, 12-16; Ps 118 (117), 2-4, 22-24, 25-27a (R.: por. 1c); Ap 1, 9-11a, 12-13, 17-19; Por. J 20, 29; J 20, 19-31

8.00 Czernica +Teresa, +Adolf, +Sebastian SKRĘTKOWICZ oraz w int. Macieja KRAJEWSKIEGO w 33 r. ur.

10.00 Wojnowice W int. rodziny i dzieci o Boże błogosławieństwo

12.00 Czernica +Wiktor ULMAN / 2r. śm./

J 20, 19-31 * Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrzawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę».

A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym».

Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!»

Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli».

I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

W Niedzielę Wielkanocną Jezus objawił się uczniom, którzy byli zamknięci z powody strachu, aby napęłnić ich radością i posłać ich, jak Ojciec Go posłał. Pan pokazuje im swoje chwalebne rany jako namacalne dowody Swego triumfu i życzy im pokoju, który jest cennym darem, „który Chrystus ofiarowuje swoim uczniom po przejściu przez śmierć i piekło – wyjaśnia Papież Franciszek. „Ten pokój jest

owocem zwycięstwa miłości Boga nad złem, jest owocem przebaczenia”[1].
Ewangelia mówi nam, że uczeń Tomasz nie był z innymi przy tej okazji. Kiedy wraca, nie wierzy w radosne świadectwo wszystkich: „Widzieliśmy Pana!”. Być może przypisuje to wewnętrznemu doświadczeniu lub zbiorowemu szałowi. Tomasz wymaga czegoś więcej niż tylko świadectwa apostołskiego i prosi o oczywiste znaki, aby uwierzyć i zmienić swoje życie. W następną niedzielę Jezus ukazał się ponownie. „Być może również i do ciebie – pisał św. Josemaría – odnosi się zarzut Chrystusa skierowany do Tomasza: Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym i tak samo jak Apostoł, również i ty zawołaj ze szczerą skruchą: Pan mój i Bóg mój – Uznaję Cię na zawsze jako mego Mistrza i na zawsze z Twoją pomocą chcę zachowywać jak skarb Twoje nauczanie i starać się wiernie je stosować”[2].
W tę Niedzielę Miłosierdzia, „zagłębiając się dzisiaj – komentuje Papież Franciszek – poprzez rany w tajemnicę Boga, rozumiemy, że miłosierdzie nie jest jedną z Jego cech, lecz bije z Jego serca. A zatem, jak Tomasz, nie żyjemy już jako uczniowie wątpiący, pobożni, lecz niezdecydowani; my także stajemy się prawdziwie zakochani w Panu!”[3].

To naturalne, że odczuwamy tęsknotę Tomasza - pragnąć zobaczyć i dotknąć Jezusa - ponieważ poznajemy przez nasze zmysły cielesne. Dlatego pytamy się z papieżem, „jak można zakosztować tej miłości, jak można dzisiaj dotknąć miłosierdzia Jezusa? Wskazuje nam to Ewangelia, gdy podkreśla, że już w Wielkanoc wieczorem (por. w. 19), to znaczy zaraz po zmartwychwstaniu Jezus, jako pierwszą rzecz, daje Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów. Aby doświadczyć miłości, trzeba przez to przejść: otworzyć się na uzyskanie przebaczenia”[4].

Możemy odczuć, że ostatnie błogosławieństwo, które Jezus ogłosił na ziemi, spowodowane przez nieufnego Tomasza, zostało skierowane również do nas: „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”. Wiara, zaufanie Bogu bez ostentacyjnych dowodów, jest błogosławieństwem, darem, o który mamy pokornie prosić: „Dodaj nam wiary!” (Łk 17,5). Jest to dar, o który mamy dbać i który mamy praktykować codziennymi uczynkami, ponieważ „kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, a nawet większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu” (J 14,12-14). Dlatego mawiał św. Josemaría, „Bóg jest ten sam, co zawsze. — Potrzeba ludzi wiary, a powtórzą się cuda, o których czytamy w Piśmie świętym”[5].

[1] Papież Franciszek, Regina Coeli, II Niedziela Wielkanocna 2013 (za: opoka.org.pl).

[2] Św. Josemaría, Przyjaciele Boga, 145.

[3] Papież Franciszek, Homilia, Msza II Niedzieli Wielkanocnej 2018 (za: opoka.org.pl).

[4] Tamże.

[5] Św. Josemaría, Droga, 586.

Bóg zawsze pozostawia otwarte drzwi

Katecheza przygotowana przez papieża Franciszka na audiencję generalną 16 kwietnia 2025
Drodzy Bracia i Siostry!

Po rozważeniu spotkań Jezusa z pewnymi postaciami z Ewangelii, chciałbym zastanowić się, począwszy od niniejszej katechezy, nad niektórymi przypowieściami. Jak wiemy, są to opowiadania, które wykorzystują obrazy i sytuacje z rzeczywistości codziennej. Dlatego dotyczą również naszego życia. Prowokują nas. I wymagają od nas zajęcia stanowiska: gdzie jestem w tej opowieści?

Zacznijmy od przypowieści najbardziej znanej, tej, którą wszyscy pamiętamy, być może z dzieciństwa: przypowieści o ojcu i dwóch synach (Łk 15, 1-3.11-32). Znajdujemy w niej istotę Ewangelii Jezusa, a mianowicie Boże miłosierdzie.

Św. Łukasz Ewangelista mówi, że Jezus opowiedział tę przypowieść faryzeuszom i uczonym w Piśmie, którzy szemrali, że jadał On z grzesznikami. Dlatego można powiedzieć, że jest to przypowieść skierowana do tych, którzy się zagubili, ale nie są tego świadomi i osądzają innych.

Ewangelia chce nam przekazać orędzie nadziei, ponieważ mówi nam, że gdziekolwiek się zagubiliśmy, niezależnie od tego jak się zagubiliśmy, Bóg zawsze przychodzi by nas odnaleźć! Być może zagubiliśmy się jak owca, która zeszła ze szlaku, by skubnąć trawę, lub pozostała w tyle z powodu zmęczenia (por. Łk 15, 4-7). A może zgubiliśmy się jak moneta, która upadła na ziemię i nie można już jej znaleźć, albo ktoś ją gdzieś położył i nie pamięta gdzie. A może jesteśmy zagubieni jak dwaj synowie tego ojca: młodszy, ponieważ miał dosyć bycia w relacji, którą uważał za zbyt wymagającą. Lecz również starszy jest zagubiony, ponieważ nie wystarczy pozostać w domu, jeśli w sercu jest pycha i pretensje.

Miłość jest zawsze trudem, zawsze jest coś, co musimy utracić, aby wyjść na spotkanie drugiej osoby. Jednak młodszy syn z przypowieści myśli tylko o sobie, jak to się dzieje na pewnych etapach dzieciństwa i młodości. Faktycznie, widzimy wokół nas również wielu takich dorosłych, którzy nie potrafią utrzymać relacji, ponieważ są egoistami. Łudzą się, że odnajdą siebie, a zamiast tego – siebie tracą, ponieważ tylko wtedy, gdy żyjemy dla kogoś, żyjemy naprawdę.

Ten młodszy syn, jak każdy z nas, jest głodny uczucia, chce być kochany. Ale miłość jest cennym darem, musi być traktowana z troską. On ją natomiast marnuje, sprzedaje się, nie szanuje siebie. Zdaje sobie z tego sprawę w okresie głodu, kiedy nikt się o niego nie troszczy. Zagrożenie w takich chwilach polega na tym, że błagamy o uczucie i przywiązujemy się do pierwszego pana, 4

który się pojawi.

Właśnie te doświadczenia rodzą w nas wypaczone przekonanie, że możemy być w relacji tylko jako śludzy, tak jakbyśmy musieli odpokutować jakąś winę lub jakby prawdziwa miłość nie mogła istnieć. Młodszy syn, kiedy już sięgnął dna, myśli o powrocie do domu ojca, by podnieść z ziemi kilka okruchów uczucia.

Tylko ci, którzy naprawdę nas kochają, mogą uwolnić nas od tej fałszywej wizji miłości. W naszej relacji z Bogiem tego właśnie doświadczamy. Wielki malarz, Rembrandt, na słynnym obrazie pięknie przedstawił powrót syna marnotrawnego. Uderzają mnie zwłaszcza dwa szczegóły: głowa młodzieńca jest ogolona, jak u pokutnika, ale wygląda też jak głowa dziecka, ponieważ ten syn rodzi się na nowo. A ponadto ręce ojca: jedna męska, a druga kobieca, aby opisać siłę i czułość w uścisku przebaczenia.

Ale to starszy syn przedstawia tych, dla których opowiedziana jest ta przypowieść: jest to syn, który zawsze przebywał w domu ze swoim ojcem, ale był od niego daleko, daleki od jego serca. Być może ten syn również chciał sobie pójść, ale pozostał w tej relacji ze strachu lub obowiązku. Kiedy jednak dostosowujesz się wbrew swojej woli, zaczynasz żywić w sobie złość, która wybucha prędzej czy później. Paradoksalnie, to właśnie starszemu synowi ostatecznie grozi opuszczenie domu, ponieważ nie podziela radości ojca.

Ojciec wychodzi również jemu na spotkanie. Nie karci go, ani nie wzywa do obowiązków. Chce tylko, by poczuł jego miłość. Zaprasza go do środka i zostawia otwarte drzwi. Te drzwi pozostają otwarte także dla nas. To jest właśnie powód do nadziei: możemy mieć nadzieję, ponieważ wiemy, że Ojciec na nas czeka, widzi nas z daleka i zawsze pozostawia otwarte drzwi.

Drodzy bracia i siostry, zadajmy więc sobie pytanie: gdzie jesteśmy w tej wspaniałej historii? I prosimy Boga Ojca o łaskę, abyśmy i my mogli odnaleźć drogę, aby powrócić do domu.

1. Kancelaria parafialna będzie czynna we wtorek 29 kwietnia od 16.00 do 17.00.
2. Rozpoczyna się miesiąc maj, z tej racji zapraszamy na nabożeństwa majowe do NMP przy kapliczkach i w kościele.
3. W czwartek 1 maja po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu z racji I czwartku miesiąca.
4. W piątek 2 maja okazja do spowiedzi od 16.30 do 17.30, a po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu z racji I piątku miesiąca i adoracja do godz. 19.00.
5. Odwiedziny chorych w domach w piątek 2 maja od godz. 8.00.
6. Rozpoczęła się zbiórka podpisów pod obywatelskim projektem "Ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy - Prawo oświatowe" wprowadzającej obowiązkowy wybór lekcji religii lub etyki. To wyjątkowa okazja, by wspólnie zadbać o religijne i etyczne wychowanie dzieci i młodzieży w Polsce. Wszystkie niezbędne informacje oraz dokumenty dostępne są na stronie wartoscidlaprzyszlosci.pl.
7. W ostatnim czasie do wieczności z naszej parafii odeszli: +Jan GNOJSKI, +Jan PAWLARCZYK.
8. W przyszłą niedzielę (4 maja) zmiana tajemnic Różańca Świętego po Mszy o godz. 12.00.
9. Dziękuję wszystkim darczyńcom, za każde dobro i wszelką pomoc, za złożone ofiary. Serdeczne podziękowania dla wszystkich, którzy włączyli się w przygotowania Triduum Paschalnego, za poświęcony czas na próby, przygotowania dekoracji, ofiarowane kwiaty, świece i za wiele, wiele życzliwości i poświęconego czasu.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na maj 2025

O możliwość pracy — Módlmy się, aby dzięki pracy każda osoba mogła się spełniać, rodziny miały godne warunki życia, a społeczeństwa stawały się bardziej ludzkie

Kalendarz liturgiczny

28 kwietnia — 4 maja

17 tydzień roku 2025

28 IV **ŚW. WOJCIECHA, BISKUPA I MĘCZENNIKA, GŁÓWNEGO**
pon. **PATRONA POLSKI - UROCZYSTOŚĆ**
Dz 1, 3-8; Ps 126 (125), 1b-2b. 2c-3. 4-5. 6 (R.: por. 5); Flp 1, 20c-30; J 12, 26a; J 12, 24-26
7.00 Wojnowice +Stanisława(k) DZIURNA /od Róży św. Jana Bosko/

29 IV **ŚW. KATARZYNY SIENEŃSKIEJ, DZIEWICY I DOKTORA**
wt. **KOŚCIOŁA, PATRONKI EUROPY - ŚWIĘTO**
1 J 1, 5 - 2, 2; Ps 103 (102), 1b-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18a (R.: por. 1b); Por. Mt 11, 25; Mt 11, 25-30
17.30 Czernica +Krzysztof OSTOJSKI / 2 r. śm./

30 IV Dz 5, 17-26; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 7a); Por. J 3, 16; J 3, 16-21
śr. 17.30 Wojnowice +Zofia, +Teodor FIGIEL

1 V Dz 5, 27-33; Ps 34 (33), 2 i 9. 17-18. 19-20 (R.: por. 7a); Por. J 20, 29; J 3, 31-36
czw. 8.00 Czernica O powołania kapłańskie, zakonne i misyjne

2 V Dz 5, 34-42; Ps 27 (26), 1bcde. 4. 13-14 (R.: por. 4ab); Mt 4, 4b; J 6, 1-15
pt. 17.30 Czernica +Stanisław, +Maria, +Tadeusz DOLIŃSCY i o łaskę
zdrowia dla Lucyny

3 V **NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POLSKI**
sob. Ap 11, 19a; 12. 1-6a. 10ab; Jdt 13, 18bcde. 19-20a (R.: 15, 9e); Kol 1, 12-16; J 19, 27; J 19, 25-27
8.00 Czernica +Teresa, +Adolf, +Sebastian SKRĘTKOWICZ, ++
dziadków z obu stron
10.00 Wojnowice W int. parafian
12.00 Czernica +Grażyna RUSIĘNCZYK / 1 r. śm./

4 V **3 NIEDZIELA WIELKANOCY**
niedz. Dz 5, 27b-32. 40b-41; Ps 30 (29), 2 i 4. 5-6. 11-12a i 13b (R.: 2a); Ap 5, 11-14; ; J 21, 1-19
8.00 Czernica +Jarosława(k), +M<aria, +Leon ŻUK
10.00 Wojnowice W int. Jerzego w 80 rocz. urodzin
12.00 Czernica +Janusz, +Roman, +Jan, +Eugenia WRONA
i BARTOSZEK

*Podpisz się pod
projektem ustawy*

WARTOŚCI *dla* PRZYSZŁOŚCI

Obywatelska Inicjatywa Ustawodawcza

watrosci*dla*przyszlosci.pl

kontakt@watrosci*dla*przyszlosci.pl

